

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Lørdag den 9 Februar 1895.
Redaktører Lauritzen & David.

Et Kalkbrud.

Vi ere endelig komne til Bestens, her hen til det Kalkbrud, der særlig
 mælsstedet for vor lille Udflugt. Paa indmarken denne Egn. Brüddet har
 næsten hele Turen herhen have vi haft ikke været rigtig i mange Aar, da en
 Tordenvejrs med stærkt Regnsky, men videre Bearbejdelse deraf, vilde have
 kost inden vor Ankomst, her til er dette kostet langt over den indvundne Fort
 blev af Løst af det dejligste Guldskinsvejs Tjeneste, tilmed da det paa flere St
 som hele Naturen synes at bygge med stoffet der er nær ved at slynges sammen. Ved
 Velbehag. Vi kører inidertid hen til gangen til Brüddet dannes af en brak
 en Bondegaard, hvor vi paa vore Fleste ind med adskraende Sti, som begræn
 skallerede, og derefter gaa vi, ledet af en Fort ses af to høje Jordvægge, og som til

vidst under med et 1/2 Alen høj og 2
Alen bredt Flul, hvorigennem vi
kun krybe paa alle fire ind i selve
Kalkbrüddet. Efter at have krøbet
5-6 Alen frem kan vi begynde at rej-
se os op og efter 10 Minutters Forløb
spasere oprejst omkring herinde. En
skam, hold Luft udbreder sig over det
hele og et stærkt Ekko lyder efter vores
Ord, idet vi raabende til hinanden
passere videre gennem Mørket, som vi
ikke ere i Stand til at fordrive ved
Tænding af de medbragte Lys, da den
forferdelige Træk bestandig sluktes

disse. Efterhaanden aflager Træk-
ken inidderbid og efter at have band-
Lysene gaa vi nu fremad ligesom i
Fakkeltog førte af vor Vejviser, der
hele Tiden underholder os med For-
tællinger fra Brüddets Historie.
Man kan ikke godt tale om Dag-
ge, thi den er der egentlig ingen af,
men derimod danne brede, tykke
Kalkvøjter en Slags Skillevej med
der de enkelte Rum, hvis Vøjter
overalt ere dækkede med Tusinder
af Navne paa Folk, som i Tidernes
Løb have gennemvandreth disse

En excentrisk Engländer. hvor hans egentlige Opholdssted var.
Hver Gang var han tid, som om
han lige var stæet ud af en Jern-
banewaggon. Lidt se Gang jeg traf
ham, kunde han endelig tale fransk,
det var i Zürich. Jeg spurgte til Middag
sammen med ham og spurgte ham,

"Jeg har intet fast Opholdssted, svarede han.
"Hvad behager har De intet Hjem,
"De maa da have en Familie?"
"Nej."
"Laasnaa De da mede Dem forferdeligt"

Rum, og hvor vi naturligvis ogsaa maade
bringe vore Navne op ved Siden af de mange
andres. Trods at Förelæseren mange Aar har
ferdedes herved, er han dog ikke desto
mindre under tiden lidt angstelig ved

at gaa videre frem, thi for det første ligner
disse Rum hinanden som to Draaber
Vand, saa at man med den største Le-
thed kan fare vild deri og desuden er det
fare ved det, at flere af Gangene pludselig
afbrydes enten af dybe Huller, hvor
det er livsfarligt at falde ned i, eller af

Kalkdynger, der have ophobet sig
ved Løffets Sammenskytning.
(fortsættelse) af D-2

Metropolitanskolen.

Da, som man vel nok kan tænke,
der ogsaa var andre end Skolediscip-
lene, der havde Lyk til at faa den
nye lille Bifortjeneste, varden og
med Tilladelse til at Skolebørne-
nene maatte tage disse, der gik dem
i Næringen, ind i Skolen og pynt-

"Nej paa ingen Maade."

"Hvad bestiller De da?"

"Jeg rejser."

"For Deres Fornøjelse?"

"Nej"

"I Forretninger?"

"Nej."

"Altsaa plantløst?"

"Nej — Jeg lignede et

stort Spørgsmaalsbegreb.

"Jeg rejser for at opleve en fern-
baneulykke." Jeg fik en stor

nemmelse, som om jeg havde

faaet en Spand koldt Vand

ned over Hovedet. — "Ja," vedblev

han med Bitterhed, "jeg har

rejst i Amerika, tre Gange

har der været Sammenstød,

le dem. Et vigtigt Punkt var jo ogsaa Afstraffelsen: Den barbariske Tryllestraf er jo heldigvis ombrent afskaffet nu i vor civiliserede Tid og anvendes jo kun ved særlig graverende Forbrydelser; den Gangre maatte "Ferden" kun benyttes til meget store "Rebeller." Der har vistnok ikke været nogen offentlig Eksemen, men nogle Gange om Aarens disputerede Disciplene, og forelag hinanden Spørgsmaal om det, de lærte i den sidste Tid, og det har

men jeg har enten haget med det Tog, der gik lige før eller lige efter. Ved det store Togsammenstød i 1863 i Nærheden af London kom jeg 2 Minutter for sent til Toget. - Ved Ulykken i 64 var jeg, syg og træt stogeh i 2 Stationer i Torgien. Ved Sammenstødet paa Lillebanen var jeg i det Tog, der ingen Skade led.

(fortsættes)

aabenbart ikke været videregaaende, men haget ligesom at blive overvunden, thi den, der tabte, skulde sidde en hel Dag paa det bare Gulv. Skolepædagogene, eller som de formedelst de kaldtes, "Josefittene" skulde öves meget i Latin og nogle Gange om Ugen skrive latinske Skil. -

fortsættes af 180-
Rebus 1.

U 20 Januarii J 109 5
16 Augusti J 259 5

Rebus. 2

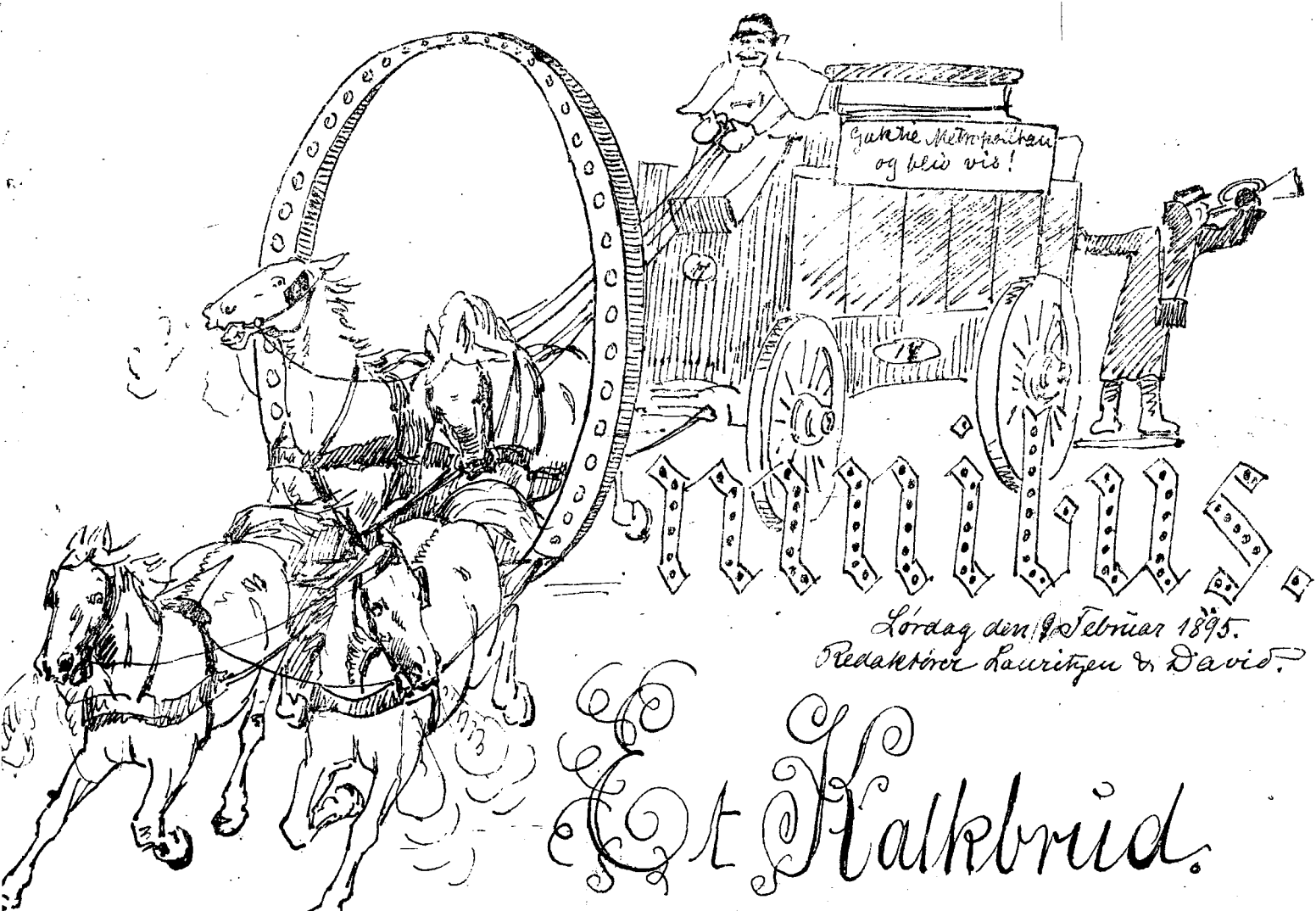
Ap Ap Ap Ap Ap Ap

ap ap ap ap ap ap ap

AP AP AP AP AP

AP AP AP AP AP

Troget hos Emil Cloen. Longang 87

Lørdag den 9. Februar 1895.
 Redaktør Lauritzen & David.

Et Kalkbrud.

Som Følge af den stærke Fugtne kolde, klamme Luft i Kalkhed har der overalt dannet sig et tykt lag af is, som gør Passagen yderst vanskelig, idet man bestandig glider ud og falder. Vi maa imidlertid, uden at støder noget Uheld til, gaa ind i den første Rum i den Indgang, hvorigennem vi atter maa kravle alle fire for at komme ind. Efterlykkelig at være kommen igennem vi igen op ad Stien, men hvor lossal er her ikke Overgangen hvor

den friske, varme Luft oppe paa Jordens Overflade. Det er ligesom om man bliver lettere for en Tung Byrde, idet man passerer forde skoven. Vi begive os nu hen til et Sted, hvor Kalkmassen er styrtet sammen og dannet en Tragt, hvori forskellige Fostninger og keltet belys findes. Lufra spud sure vi hen til Bondegaaarden, hvor Fleskene og Uagnene ere ind

kvarterede og tage Afsked med
de venlige Bønderfolk for at
køre tilbage til Udgangspunktet
for vor lille Udflugt.

Metropolitanskolens

fortsat af 1800

Blandt Skolens Rektors
navne er der nogle, som fortjener
at omtales. Som en af de første

~~en excentrisk Engländer~~
(fortsat)

Jeg betragtede ham læns læst af
Forbavselse. Trøstløs trak han
sit Ur op af Lommen, det viste
Tune, Dato, Dag, Måned og
År. Da han saa, hvormange
Klækken var, for han op i en Fart
og sagde til mig: „Jeg forlader

navnes den ovenfor omtalte O
laus Theophilus, Henrik Bør
remann, der senere blev Biskop,
samt den af Skolens Elever saa
velbekendte N. Lang-Nissen, der
er tidobeliggjort i Stemannets
salen. Lærere ved Skolen have
blandt mange andre ogsaa Dig
keren Poul Møller været. Fra Ga
den ser Bygningen med de gaa
Fængselsmure saa kold og fra
skodende ind, men gaar man ind i

dem, jeg tager med Ilthøbet, som
gaar om 10 Minutter og jeg vil nø
digt komme for sent til det. Der
er nemlig i Dag sket en Foran
dring i Fogpersonalet; jeg har
altsaa en Mulighed for mig. Li
den den Dag har jeg aldrig set
ham. - Nogle Dage efter
rejste jeg til Bryssel. - En

Guarden, under overordentlig ærverdige Rectorer indgydt dens
hyggeligt ud; Træt med de Respect for Skolen, dens Disciplin
mang. Spørve i og den runde og Alder. Da dette jo er en vigtig
Bænk pynker ogsaa værker op. Ting, maa man ønske at Metropo-
let blev ovenfor sagt, at mange litanskolen altid som nu maa
af de Disciple, som kom fra Me hævde sit Ry og have en Rector, der
Metropolitanskolen hævdede den kan indgyde Respect og Lærere,
gamle Skoles Ere ved deres Dyg, der kunne indgive Disciplinens Læ-
stighed, men det er et stort Spørgsdommens ædle Skat, så at de har
maet, om de ogsaa vilde have gjort de Metropolitanskolens
det, hvis ikke særlig dygtige Læ- Ry som Landets første og bedste
rere havde indgives Skole. 47 (180-x)

dem deres Lærdom og

Dag var jeg ude hos en Vaaben- jeg studede, da jeg saa Bogstaver
handler for at købe mig en Revolver P. V. L. indgraverede i Kolben.
ver. Vaabenhandleren tilbød "Kender man den ulbykkeliges
mig en lille engelsk Pistol. Navn?"
"Dette Vaaben," sagde han, "er "Nej, det tror jeg ikke."
fundet af en Politibetjent ude i "Hvor kan jeg muligens faa
Skoven ved Fødderne af et Men nærmere Oplysninger?"
neske, der havde skudt sig selv. "Af Bladene for i Dag."

